

Jaeen neljännenkymmenennen jakeen kätkeyty historia – numero seitsemäntoista

Toinen voi – osa neljä

Jeff Pippenger
2026-06-25

627, 632 ja 637

“Avaimena”, joka avaa syvyyden kuilun, on Niniven taistelu, joka toteutui vuonna 627, viisi vuotta ennen kuin Muhammed kuoli vuonna 632. Viisi vuotta myöhemmin, vuonna 637, muslimijoukot valtasivat Persian pääkaupungin, joka oli toinen niistä kahdesta suuresta supervallasta, jotka osallistuivat Niniven taisteluun. Tämä tapahtuma muutti dramaattisesti Lähi-idän voimasuhteiden tasapainoa. Niniven taistelu vuonna 627 kulutti Persian valtakunnan voimat, ja kymmenen vuotta myöhemmin Persian valtakunta päättyi.

Nöyryytys—782

Sataaviisikymmentä vuotta Muhammedin kuoleman jälkeen vuonna 632, Abbasidien sotaretkellä vuonna 782, Abbasidien armeija (tietävästi noin 95 000 miestä) käynnisti valtavan hyökkäyksen Vähässä-Aasiassa (nykyisessä Turkissa) sijaitsevalle Bysantin alueelle. He etenivät aina Khrysopolikseen saakka, suoraan Konstantinopolia vastapäätä Bosporinsalmen toisella puolella — tullen hyvin lähelle Bysantin pääkaupunkia. Bysanttilaiset kärsivät keisarinna Irenen johdolla vakavan tappion. Tämän seurauksena bysanttilaiset pakotettiin allekirjoittamaan nöyryyttävä kolmivuotinen aselepo, jossa he suostuivat maksamaan suuren vuotuisen veron (noin 70 000–90 000 kultadinaaria) sekä luovuttamaan silkkivaatteita ja panttivankeja. Tämä sotaretki oli yksi 700-luvun suurimmista ja menestyksekkäimmistä Abbasidien tunkeutumisista Bysantin maille. Se osoitti Abbasidien kalifaatin kasvavan voiman ja Bysantin valtakunnan jatkuvan heikkenemisen.

Viisi kuukautta

Ilmestyskirjan yhdeksännessä luvussa ”viisi kuukautta”, joka vastaa sataa viittäkymmentä vuotta, mainitaan kahdesti: kerran jakeessa viisi ja jälleen jakeessa kymmenen.

Ja heille annettiin, ettei heidän tullut tappaa heitä, vaan että heitä tuli vaivata viisi kuukautta; ja heidän vaivansa oli kuin skorpionin vaiva, kun se pistää ihmistä. Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa eivätkä sitä löydä; ja he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. Ja heinäsiirkojen muodot olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset; ja niiden päissä oli ikään kuin kruunuja, kullat kaltaisia, ja niiden kasvot olivat kuin ihmisten kasvot. Ja niillä oli hiukset niin kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonain hampaat. Ja niillä oli rintahaarniskat, ikään kuin rautaiset rintahaarniskat; ja niiden siipien kohina oli kuin sotaan kiitävien monien hevosten vetämien vaunujen jylinä. Ja niillä oli skorpionien kaltaiset pyrstöt, ja niiden pyrstöissä oli pistimet; ja niiden valta oli vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta. Ilmestys 9:5–10.

Ilmestyskirjan yhdeksännän luvun viidennessä pasuunassa on kaksi erillistä sadanviidenkymmenen vuoden pituista profeetallista ajanjaksoa. Ensimmäinen ulottuu Muhammedin kuolemasta vuonna 632 aina Itä-Rooman keisarinna Irenen nöyryyttämiseen vuonna 782. Yhdeksäs luku yksilöi islamin nousun hyvin yksityiskohtaisesti. Jumalan profeetallisessa sanassa seurataan tarkoin islamin nousua ja kehitystä heimojen yhdistämisestä vuonna 606 Niniven taisteluun vuonna 627, Muhammedin kuolemaan vuonna 632 ja edelleen Persian kukistumiseen vuonna 637. Arabian islam on valta ensimmäisessä sadanviidenkymmenen vuoden ahdistuksen profetiassa. Heimojen yhdistäminen Muhammedin toimesta vuonna 606; sitten Niniven ”avain”-taistelu vuonna 627, jota seurasi Muhammedin ennustus sekä Persian että Rooman häviöstä noin vuonna 628, ja siitä edelleen hänen kuolemaansa vuonna 632. Nämä vuosiluvut edustavat tiettyä tapahtumien järjestystä islamin linjassa.

Sata viisikymmentä vuotta sen jälkeen, kun Muhammed kuoli vuonna 632, islamin valtakeskus siirtyi Arabiasta Turkkiin, kun se ajoi Itä-Rooman takaisin aina Konstantinopoliin saakka. Ensimmäinen voi kuvasi Arabian islamia, ja toinen voi kuvasi Turkin islamia. Ensimmäisen voim sisällä molemmat sataaviittäkymmentä vuotta käsittävät aikaprofetioiden osoittavat Arabian islamin ja Turkin islamin välisen eron, aivan kuten sama totuus ilmenee ensimmäisen ja toisen voim välisessä erottelussa.

Ensimmäiset sata viisikymmentä vuotta alkoivat Persian häviöllä ja päättyivät siihen, että Rooma oli suljettuna Konstantinopolin muurien sisälle. Toinen sadan viidenkymmenen vuoden ajanjakso alkoi Osmanin (myös Ottmaniksi kutsutun) voitolla Nikomediassa. Osmanien voitto Nikomediassa viittaa Nikomedian piiritykseen (nykypäivän İzmit, Turkki), joka tapahtui vuosina 1333–1337, jolloin sulttaani Orhan Gazi (Osman I:n, Osmanien beylikin perustajan, poika) piiritti tärkeää bysanttilaista Nikomedian kaupunkia. Kaupunki kesti useita vuosia, mutta antautui lopulta vuonna 1337 nälänhädän ja tarvikkeiden puutteen vuoksi. Bysanttilaisen varuskunnan sallittiin poistua Konstantinopoliin. Nikomedia oli yksi Vähä-Aasian (Anatolian) viimeisistä merkittävistä bysanttilaisista linnakkeista. Sen kukistuminen lopetti käytännössä Bysantin hallinnan suurimmassa osassa läntistä Anatoliaa. Tämä voitto antoi osmanien lujittaa valtansa Bithyniassa ja laajentua edelleen kohti Bosporinsalmea. Se oli merkittävä ponnahduslauta kohti Konstantinopolin lopullista osmanivalloitusta (joka tapahtui yli vuosisata myöhemmin vuonna 1453). Piiritystä pidetään usein yhtenä niistä varhaisista avainvoitoista, jotka muuttivat pienen osmanien beylikin nousevaksi alueelliseksi mahdiksi.

Kun ensimmäisen pasuunan sisällä oleva toinen sadanviidenkymmenen vuoden ajanjakso päättyi 27. heinäkuuta 1449, viimeinen Konstantinus pyysi islamilaiselta sulttaanilta lupaa nousta Itä-Rooman valtaistuimelle ja kärsi siten saman nöyryytyksen, jonka keisarinna Irene kärsi Ilmestyskirjan yhdeksännän luvun kahden ”viiden kuukauden” jakson ensimmäisen sadanviidenkymmenen vuoden lopussa. Sekä ’keisarinna Irenen’ että ’viimeisen Konstantinuksen’ nöyryytys esikuvasi ottomaanien myöhempää nöyryytystä, kun he toisen voihuudon aikaprofetioiden päättyessä hakivat suojelua Egyptin uhkaa vastaan Euroopan neljältä suurelta vallalta.

Pantheon

Uraanuurtajat ymmärsivät ja opettivat oikein, että Danielin kirjan kahdeksannen luvun ja yhdenteentoista jakeen ilmaus ”hänen pyhäkkönsä paikka syöstiin maahan” täyttyi Konstantinuksen kautta.

Niin, hän ylensi itsensä aina sotajoukon ruhtinaaseen saakka, ja hänen kauttaan jokapäiväinen uhri poistettiin, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin.

Tässä ”pyhäköksi” tunnistettu oli Rooman kaupungissa sijaitseva Pantheon-temppeli, ja tuon temppelin ”paikka” oli Rooma. Konstantinus ”syöksi maahan” Rooman, kun hän vuonna 330 päätti siirtää valtakuntansa pääkaupungin Konstantinopoliin. Jae yksitoista liittyy Ilmestyskirjan kolmanteentoista lukuun, ja toinen jae osoittaa samat tapahtumat.

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat kuin karhun jalat, ja sen suu kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

Lohikäärme oli pakanallinen Rooma, ja pakanallinen Rooma luovutti auktoriteettinsa ”istuimen” Rooman kirkolle vuonna 330, siirtäessään pääkaupungin itään ja jättäessään siten valta-aukon, jota paavillinen kirkko mielellään käytti hyväkseen. Kun aloitamme Itä-Rooman aikajanan vuodesta 330 vuoteen 1453, havaitsemme, että Itä-Roomaa koskevan profetian alussa Rooman kaupunki nöyrytetään Konstantinuksen hylätessä Rooman. Tuo nöyryytys toistui keisarinna Irenen aikana vuonna 782, ensimmäisen sadanviidenkymmenen vuoden vaivan päättyessä. Molemmat nuo nöyryytykset toistuivat Konstantinus viimeisen kohdalla.

Erikoiset nousut ja lankeemukset

Ilmestyskirjan yhdeksannen luvun viides ja kuudes pasuuna esittävät itäisen Rooman lankeemuksen yksityiskohdat samalla kun ne myös kuvaavat islamin nousua ja kukistumista. Innoitus ohjaa meitä tutkimaan valtakuntien ”nousua ja kukistumista” Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoissa. Näillä valtakunnilla on omat erityiset tunnuspiirteensä, jotka liittyvät niiden ominaislaatuksiin ”nousuihin ja kukistumisiin”. Juudan lankeemus tapahtui kolmen Jerusalemiin kohdistuneen hyökkäyksen kautta. Heprealaiset vietiin Babyloniin ja palaisivat takaisin kolmen käskykirjeen nojalla, jotka käynnistäisivät ne 2 300 vuotta, jotka johtivat kolmen enkelin saapumiseen historian näyttämölle vuodesta 1798 vuoteen 1844. Babylon kukistui yhdessä yössä. Rooma hajosi, ja sen hajoamisen yhteydessä Roomasta tuotiin esiin kaksi puolta, läntinen Rooma ja itäinen Rooma. Ptolemaiosten valtakunnan ja seleukidien valtakunnan nousu ja kukistuminen Danielin yhdenteentoista luvun ensimmäisessä kolmanneksessa on esikuva paavillisen Rooman noususta ja kukistumisesta. Tuo todistus on yksinkertaisesti Aleksanterin tarinan ja Kreikan hajoamisen kertomuksen päätelmä. Toisin kuin Rooma, Kreikka jakautui neljään osaan, joista lopulta tuli kaksi. Rooma jakautui itään ja länteen, ja sen jälkeen läntinen Rooma jakautui profeettallisesti kolmeen osaan, jotka edustavat Rooman kolmijakoista hallitusmuotoa. Itäisen Rooman osalta Konstantinus jakoi valtakuntansa kolmelle pojalleen. On selvää, että läntinen ja itäinen Rooma ovat rinnakkaisia linjoja, jotka edustavat Rooman kirkkoa ja Rooman valtiota. Tähän kaksijakoiseen jakoon liittyy lisäksi kolmijakoinen jako. Kreikka oli neljästä kahdeksi, Babylon oli yksi yö, Juuda oli kolme hyökkäystä. Islamin kohdalla sen ”nousu” kuvataan ”vapauttamisena” ja sen ”kukistuminen” ”hillitsemisenä”.

Heidän nousunsa alkoi Muhammedista, ja heidät pidätettiin 11. elokuuta 1840. Heidät päästettiin irti ja heidät välittömästi jälleen pidätettiin 9/11:ssa. Heidät päästettiin hiljattain irti 7. lokakuuta 2023, ja siitä lähtien heitä on pidätetty Gazassa. Islam päästetään jälleen irti merkitsemään pedon kuvan pystyttämistä. Islamilaisen profeettallisen historian linja, jota Ilmestyskirjan luvuissa yhdeksästä yhteentoista esitetään, osoittaa kolmannen vitsauksen islamin profeettallisen historian. ”Kolmannen vitsauksen islamin profeettallinen historia” esitetään myös seitsemännen ja myös kolmannen enkelin kautta. Kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844, kun seitsemäs enkeli alkoi puhaltaa pasuunaan. Kolmas enkeli ja kolmas vitsaus saapuivat profeettalliseen historiaan 9/11:ssa. Ajasta 9/11 sunnuntailakiin asti ensimmäisen ja toisen vitsauksen profeettallinen historia on ollut ja on yhä toistumassa.

Niniven taistelun ”avain” liittyy kaksi valtaa, Rooman ja Persian, suoraan ja erottamattomasti islamiin. Ninive osoittaa selvemmin kuin mikään muu Raamatun kohta sekä läntisen että itäisen Rooman asteittaisen häviön.

Herodes on lohikäärmeen vertauskuva; hän edusti Roomaa. Lohikäärme maailman lopussa on Yhdistyneet kansakunnat. Sunnuntailain kohdalla kuudes valtakunta kaatuu, seitsemäs alkaa, mutta ne antavat valtakuntansa kahdeksannelle valtakunnalle omissa syntymäpäiväjuhlissaan. Seitsemäs valtakunta on juuri syntynyt, ja se suostuu välittömästi antamaan valtakuntansa Babylonin portolle yhdeksi hetkeksi, kuten Herodeksen lupaus antaa Salomelle jopa puolet valtakunnastaan esikuvallisesti osoittaa.

Juuri siinä kohdassa, jossa Yhdysvallat lankeaa, Yhdistyneet Kansakunnat syntyvät ja kolminkertainen liitto pannaan täytäntöön. Herodes on lohikäärme, ja Herodias on paavius, ja Yhdysvallat on Salome. Herodes oli laittomassa avioliitossa, sillä hän oli naimisissa veljensä vaimon kanssa, ja profeettallisella tasolla hän oli sukurutsaisessa suhteessa Salomeen, sillä on selvää, että hänen himonsa kohdistui tähän tämän tanssiessa. Lohikäärmeellä on yhteys sekä äitiin että tyttäreeseen. Tämä on tärkeää nähdä, kun toteat, että läntinen ja itäinen Rooma edustavat vastaavasti kirkkopoliittikkaa ja valtiopoliittikkaa. Rooma, Raamatun profetian neljäs valtakunta, asetti paaviuden valtaistuimelle profeettallisesti, ja tehdessään niin se oli esikuva Yhdysvalloista, joka on jälleen asettava paaviuden valtaistuimelle.

Länsi-Rooman asteittainen häviäminen vuodesta 330 vuoteen 476 kuvaa Yhdysvaltojen asteittaista häviämistä vuodesta 1798 sunnuntailakiin saakka. Vuosi ”330” ja vuosi ”1798” ovat kumpikin profeettallisia tienviittoja, joita Danielin kirjassa kutsutaan nimillä ”määrätty aika” tai ”lopun aika”. Vuosi 330 merkitsee Länsi- ja Itä-Rooman alkua. Molempien päätepisteenä on roomalaisen johtajan nöyryyttäminen, aivan kuten Konstantinus nöyryytti Rooman kaupunkia alussa. Vuosi 476 oli erään profeettallisen ajanjakson loppu, joka osoittaa, kuinka Rooman arvostettu poliittinen rakenne hajosi kolmen vaiheen kautta. Ajanjakso, joka alkoi kaupungin hylkäämisellä vuonna 330, johti heidän koko poliittisen rakenteensa nöyryyttämiseen — heidän loistava tasavaltansa, joka oli ollut muinaisen Rooman ensisijainen kerskauksen aihe, purettiin — ja saavutti lopulta vuoden 476, jolloin Roomassa ei enää koskaan olisi hallitsijaa, joka olisi todellista roomalaista verisukua. Kaksi Rooman linjaa, jotka alkavat vuonna 330, ja se katkelma, jossa nämä kaksi linjaa esitetään, sisältävät myös kaksi viiden kuukauden profeettallista linjaa. Länsi-Rooman linja alkaa ja päättyy

asteittaiseen nöyryytykseen. Itä-Rooman linja alkaa ja päättyy asteittaiseen nöyryytykseen vuonna 1449, jolloin viimeinen Konstantinus pyysi lupaa hallita.

Toinen viiden kuukauden jaksoista johtaa arabialaisen islamin päättymiseen profetian keskipisteenä ja turkkilaisen islamin alkuun vuonna 782. Tuona ajankohtana keisarinna Irene nöyryytetään, sopusoinnussa Konstantinus viimeisen nöyryytyksen kanssa toisen viiden kuukauden profetian lopussa. Kaksi viiden kuukauden profetiaa yhden viidentoista jakeen kertomuksen sisällä. Toinen esittää Arabian islamin historiaa, toinen Turkin islamia. Molemmat päättyvät itäisen Rooman nöyryytykseen. Toisen profetian päätös täyttyi siinä, että nainen nöyryytettiin, ja toisen siinä, että mies nöyryytettiin. Rivi rivin päälle ne osoittavat itäisen Rooman kirkon ja valtion nöyryytyksen. Molemmat nöyryytykset saa aikaan ensimmäisen vitsauksen islam. Konstantinus viimeisen nöyryytys vuonna 1449 aloittaa nelivuotisen ajanjakson, joka päättyy vuonna 1453 Konstantinopolin muurien sortuessa. Vuosi 1449 edustaa nöyryytystä, ja vuonna 1453 muurit sortuvat ja valtakunta päättyy.

Muhammedin kuolema

Toinen näistä kahdesta viiden kuukauden ajanjaksosta alkaa Muhammedin kuolemasta, hänen, joka jakeessa yksitoista tunnistetaan ”kuninkaaksi, joka oli heidän yllänsä”.

Ja heillä oli kuningas yllään, syvyyden kuilun enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon, mutta kreikaksi hänen nimensä on Apollyon.

Kuningas heidän ylitsensä oli Mohammed, sillä hänet yksilöidään ensimmäisessä jakeessa, joten hän ei ole jokin muu islamilainen hahmo; hän on kuningas Mohammed, ja kuningas on valtakunta, ja islam on Muhammedin valtakunta.

Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan, ja minä näin tähden, joka oli pudonnut taivaasta maan päälle; ja sille annettiin syvyyden kaivon avain. Ja se avasi syvyyden kaivon; ja kaivosta nousi savua niin kuin suuren pätsin savua; ja aurinko ja ilma pimenivät kaivon savun tähden. Ja savusta lähti heinäsiirkoja maan päälle; ja niille annettiin valta, niin kuin maan skorpioneilla on valta. Ilmestys 9:1–3.

Ensimmäisen ja toisen voi-huudon toistuminen kolmannen voi-huudon sisällä vastaa ensimmäisen ja toisen enkelin toistumista kolmannen enkelin sisällä. Mohammedille, kuninkaalle, annettiin avain syvyyden kaivon avaamiseen, ja 9/11 osoittaa, milloin kolmas enkeli saa voimansa. Kristus väkevänä enkelinä laskeutui silloin, kun Bileamin ensimmäinen isku saapui profeetalliseen historiaan. Sitten syvyyden kaivo avautui, ja islamista tuli jälleen maailmanhistorian aihe. Tämän jälkeen Kristus johti kansansa takaisin Jeremian vanhoille poluille, ja kolmannen voi-huudon ja kolmannen enkelin sanomaa alettiin julistaa. Vuonna 2015 Trump ilmoitti aikomuksestaan asettua presidenttiehdokkaaksi, herättäen siten globalistiset lohikäärmevallat, ja syvyyden kaivo vapautti silloin ateismin, joka lopulta surmasi Trumpin Sodoman ja Egyptin kaduilla. Sunnuntailain aikana peto, joka on kahdeksas ja joka on niistä seitsemästä, nousee syvyyden kaivosta. Sinetöimisen ajan alku sadallennejällekymmenellenjälletuhannelle ja sen päättymisen osoittavat syvyyden kaivosta nousevan vallan nousun.

Peto, jonka näit, oli eikä ole, ja on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne, jotka maan päällä asuvat, ihmettelevät, ne, joiden nimiä ei ole kirjoitettu elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, nähdessään pedon, joka oli eikä ole, ja kuitenkin on. Ilmestys 17:8.

Islam on avain, joka avasi syvyyden kuilun 9/11:nä ja joka avaa syvyyden kuilun sunnuntailaissa. Sinetöimisen ajan keskellä myös globalismin lohikäärmepedo nousi syvyyden kuilusta.

Ja kun he ovat päättäneet todistuksensa, pedon, joka nousee syvyydestä, on ryhdyttävä sotaan heitä vastaan, voitettava heidät ja tapettava heidät. Ilmestys 11:7.

Avain, joka avaa vallan kaikki kolme tienviittaa syvyydestä, annettiin Muhammedille, islamin valtakunnan kuninkaalle. Niiniven taistelu vuonna 627 edusti kahden vallan välistä taistelua, joka kulutti kummankin osapuolen voiman ja mahdollisti islamin nopean nousun valtaan. Avainta käännettiin 11. syyskuuta, ja islamin nousu alkoi, vaikka sitä pian sen jälkeen hillittiin. Niiniven taistelu sai esikuvansa 11. syyskuuta, sillä siellä islamin nousu alkoi, kun väkevä enkeli laskeutui valaisemaan maan kirkkaudellaan, ja tähti, joka merkitsee sanansaattajaa, lankesi myös taivaasta. Niiniven taistelu saa esikuvansa myös lopussa, kun sunnuntailaki tulee voimaan ja pimeän keskiajan toinen ajanjakso alkaa islamilaisen uskonnon savun peittäessä auringon.

Exeter

Sunnuntailakia esikuvataan siinä, kun keskiyön huudon sanoma saapui Exeterin leirikokoukseen. Silloin pedon kuvan pystyttämisen viimeiset vaiheet alkavat. Kuvan muodostaminen eli pystyttäminen alkoi 9/11:ssä, mutta ajanjakson päättyessä keskiyön huudon julistamisen ajanjakso on myös fraktaali koko siitä kuvan muodostamisen ajanjaksosta, joka alkoi 9/11:ssä. Alku edustaa loppua. Ensimmäinen voi esikuvataan kolmannessa voissa, aivan kuten ensimmäinen enkeli esikuvataan kolmannessa enkelissä. Niiniven taistelu sinetöimisajan päättyessä osoittaa Niiniven taistelun alussa. Niiniven taistelu sunnuntailain kohdalla on sen sinetöimisajan loppu, joka alkoi 9/11:ssä, mutta se on myös keskiyön huudon julistamisen ajanjakson loppu. Niiniven taistelu esikuvataan sen vuoksi keskiyön huudon julistamisen alussa, mikä osoittaa pedon kuvan muodostamisen viimeiset askeleet Yhdysvalloissa, ja sunnuntailain kohdalla alkaa pedon kuvan muodostamisen alku maailmassa. Niinive on avain, joka linjaa erilaiset linjat, jotka löytävät täydellisen täyttymyksensä jakeen neljäkymmentä kätkeytyssä historiassa.

Jatkamme tästä eteenpäin seuraavassa artikkelissa.